

eBook

Complexe Problematiek

*De meest gelezen blogs
van dit moment!*

Complexe Problematiek

Beste lezer,

In Nederland hebben wij te maken met een groot aantal complexe zorgvragen. Voor mensen met een complexe problematiek moet een passend zorgaanbod gemaakt worden. Complexe problematiek heeft namelijk niet alleen invloed op de persoon zelf, maar ook op zijn omgeving, de wijk waarin hij woont en de maatschappij. Een aantal voorbeelden zijn;

Personen met verward gedrag

Het aantal incidenten met personen met verward gedrag op straat lijkt de laatste jaren gestegen. Veel van deze personen met verward gedrag hebben te maken met verschillende beperkingen (verstandelijk beperkt, dementie) en verschillende problemen (verslaving, schulden, dakloosheid, illegaliteit). Met hun gedrag kunnen zij een (acuut) gevaar vormen voor zichzelf en hun omgeving. Om personen met verward gedrag de juiste ondersteuning en zorg te bieden moet door gemeenten en partners worden geïnvesteerd in onder andere preventie, vroegtijdige signalering, humanitair vervoer en een juiste opvang.

Herhalingscriminaliteit door ex-gedetineerden

Per jaar keren ruim dertigduizend ex-gedetineerden burgers terug in de maatschappij. Veel van hen vallen na hun detentie terug in strafbaar gedrag wat leidt tot overlast, onveiligheid en hoge maatschappelijke kosten.

Armoede

Hoewel Nederland tot de rijkste landen van Europa behoort, is ook hier steeds meer armoede. Uit onderzoek van het SCP en CBS blijkt dat eenoudergezinnen, bijstandsontvangers en alleenstaanden onder de 65 jaar een grote kans op ernstige armoede hebben. De armoede uit zich onder meer in (zeer) beperkte financiële middelen, sociale uitsluiting, gezondheidsproblematiek en beperkte toegang tot onderwijs.

Verloedering en ernstige woonoverlast

Daarnaast vinden in verschillende wijken in Nederland, die zich aan het zicht van de overheid onttrekken, misstanden zoals drugsoverlast, illegale prostitutie en bewoning plaats. Deze misstanden resulteren in ernstige overlast en onveiligheidsgevoelens bij bewoners.

Pogingen tot zelfdoding

Het aantal zelfdodingen neemt toe in Nederland. Elke dag overlijden een aantal personen door suïcide. De gevolgen van (een poging tot) suïcide zijn groot. Voor de betrokkene zelf, voor familie en vrienden, en voor de samenleving.

Hoe pak jij de volgende zaken aan?

- Verminderen van verloedering en ernstige woonoverlast
- Voorkomen van herhalingscriminaliteit door ex-gedetineerden
- Doorbreken van armoede en sociale uitsluiting
- Voorkomen dat personen vroegtijdig een poging doen om een eind aan hun leven te maken

In dit eBook lees je de 20 meest gelezen blogs over complexe problematiek op dit moment.

Veel leesplezier!

Liz de Bie, congres- en opleidingsmanager veiligheid bij het Studiecentrum voor Bedrijf en Overheid

Complexe Problematiek

Inhoudsopgave

Voortgang maatregelen onderzoeken Michael P	3
Meer ruimte voor zorg voor cliënten met complexe problemen	5
Bestrijding van high impact crimes	7
Voor het eerst van mijn leven gelukkig	9
Van Ark: kinderarmoede onacceptabel in welvarend Nederland	12
Staatssecretaris Paul Blokhuis start campagne om taboe op angststoornissen te doorbreken	14
Online kansspelen veiliger dankzij nieuwe wetgeving	15
40 miljoen extra voor gemeenten bij inburgering	17
RvdK houdt onvoldoende toezicht op werk jeugdreclassering	18
Toegang tot Wet langdurige zorg ook voor mensen met een psychische stoornis	19
Minister Slob: 'Ontevreden over aantal thuiszitters'	20
Staatssecretaris Blokhuis: "Zorgen om normalisering xtc-gebruik"	21
Tijdige informatieuitwisseling helpt bij preventie en vroegsignalering van schulden	22
Kabinet komt met spoedmaatregelen om mensen met schulden te helpen	23
Incassoregister tegen misstanden bij incasso	25
Nieuwe campagne: kom in actie bij vermoedens van huiselijk geweld	27
Meer onderwijskansen voor leerlingen die veel zorg nodig hebben	28
Ruim 200 miljoen euro voor 12 Regio Deals	29
Nationaal Preventieakkoord verbetert gezondheid van alle Nederlanders	31
Meer onderwijskansen voor leerlingen die veel zorg nodig hebben	34

Complexe Problematiek

Voortgang maatregelen onderzoeken Michael P

De Onderzoeksraad voor Veiligheid, de Inspectie JenV en de Inspectie voor Gezondheidszorg en Jeugd hebben pijnlijke conclusies getrokken in hun rapporten over het detentieverloop van Michael P. en de wijze waarop gemeenten over de terugkeer van risicovolle gedetineerden worden geïnformeerd. Minister Dekker voor Rechtsbescherming heeft daarop maatregelen aangekondigd. Het kabinet heeft ingestemd met uiteenlopende nieuwe regelgeving op dit gebied.

“De veiligheid van de samenleving moet voorop staan, zowel tijdens detentie, behandeling en daarna. We moeten laten zien dat we leren van gemaakte fouten en dat we voortgang boeken op de aangekondigde maatregelen. Nu kunnen we de eerste resultaten laten zien, maar er is ook nog veel te doen”, aldus Dekker.

Informatie-uitwisseling

Een van de grootste knelpunten in de zaak Michael P. was de informatie-uitwisseling. Daarin zijn verbeteringen aangebracht. Sinds 1 januari 2019 is het mogelijk gegevens uit het penitentiaire dossier te delen met de instelling voor forensische zorg waar een gedetineerde wordt geplaatst. Na het verschijnen van de rapporten besloot minister Dekker geen uitplaatsingen meer toe te laten voor gedetineerden die niet meewerken aan het verstrekken van verder benodigde informatie. Met het Besluit forensische zorg, waar het kabinet nu mee heeft ingestemd, wordt vanaf begin juni meer informatie-uitwisseling verplicht.

Privacy

Gegevens uit het persoonsdossier (onder meer de pro Justitia-rapportage en reclasseringsrapporten), het behandeldossier en informatie over de behandeltrouw van de gedetineerde moeten worden gedeeld met de forensische instelling en/of de reclassering. Daarmee zijn belangrijke knelpunten uit de rapporten aangepakt. Daarnaast wordt momenteel onderzocht op welke andere onderdelen van het veiligheidsdomein het risico bestaat dat een beroep op privacy de benodigde gegevensuitwisseling in de weg staat.

Risico's

Verder bleek er te weinig zicht op de risico's die gepaard gingen met uitplaatsing naar een forensische kliniek en de vrijheden die in dat kader werden toegekend. Sinds eind maart worden daarom veroordeelden van ernstige gewelds- of zedenmisdrijven niet meer uitgeplaatst zonder dat daar een delictanalyse en risicotaxatie aan vooraf is gegaan. Waar dit afgelopen periode in de praktijk al werd toegepast, is dit met het Besluit forensische zorg nu ook in regelgeving vastgelegd.

Complexe Problematiek

Vrijheden

Sinds maart kunnen gedetineerden in de forensische zorg alleen in het kader van behandeling en resocialisatie in de laatste fase van hun straf in aanmerking komen voor vrijheden. Dit wordt voor de toekomst eenduidig vastgelegd in regelgeving die naar verwachting in het derde kwartaal klaar is. Het wetsvoorstel Straffen en beschermen, dat momenteel in de Tweede Kamer ligt, regelt dat voor iedere gedetineerde de afweging moet worden gemaakt tussen voorwaardelijke invrijheidstelling of verdere behandeling. Deze afweging gebeurt op basis van het gedrag in detentie, slachtofferbelangen en het risico voor de maatschappij.

Weigerende observandi

Michael P. kon eerder succesvol tbs ontlopen. Wie voor tbs in aanmerking komt, moet dit niet kunnen ontlopen door medewerking aan onderzoek te weigeren. Dit is door verschillende maatregelen die inmiddels van kracht zijn steeds moeilijker. De zogeheten weigerafdeling in het Pieter Baan Centrum is voortgezet, waardoor de onderzoeksopbrengst wordt vergroot bij verdachten die daar worden geobserveerd. Daarnaast is het ontwerp-Besluit adviescommissie gegevensverstrekking weigerende observandi, waarmee wordt geregeld dat een adviescommissie bestaande medische gegevens over een weigeraar kan opvragen, nu aan de Tweede Kamer gezonden.

TBS

Rechters hebben het afgelopen jaar vaker tbs opgelegd. Dit betekent ook meer werk voor tbs-klinieken, net als in de overige forensische zorg. Als gevolg van deze groeiende instroom stelt het kabinet in de voorjaarsnota tot en met 2021 in totaal 220 miljoen beschikbaar voor de forensische zorg. Deze gelden worden onder andere ingezet voor een hoger aantal tbs-behandelingen.

Complexe Problematiek

Meer ruimte voor zorg voor cliënten met complexe problemen

Op 29 mei 2019 tekenden alle 12 Groninger gemeenten een convenant met 12 justitiële partners en zorginstellingen. Aanleiding is de doorontwikkeling van het Veiligheidshuis naar het Actiecentrum Veiligheid en Zorg Groningen, kortweg AVZ. Met het convenant verbinden alle partijen zich aan een intensieve en eenduidige manier van samenwerking. Hiermee kunnen zij cliënten met zeer complexe hulpvragen zo goed mogelijk helpen. Daarnaast draagt het bij aan het terugdringen van overlast, huiselijk geweld en criminaliteit. Nieuw is de nauwere samenwerking tussen veiligheid en zorg. Burgemeester Peter den Oudsten tekent als eerste het convenant Actiecentrum Veiligheid en Zorg Groningen, als voorzitter van de stuurgroep AVZ Groningen.

Complexe problematiek

Het AVZ Groningen is een regionaal samenwerkingsverband tussen justitiële partners, zorginstellingen en gemeenten. De verschillende partners versterken elkaar, elk vanuit hun eigen deskundigheid en perspectief. Dit maakt het oplossen van complexe problemen makkelijker. Het AVZ Groningen brengt de juiste partijen met elkaar in contact, verzamelt en analyseert informatie, geeft advies en bewaakt de gemaakte afspraken. Taken zijn het organiseren van overleggen waar de partijen informatie uitwisselen over een cliënt en waar zij samen een persoonsgericht plan maken. Burgemeester Peter den Oudsten, voorzitter van de stuurgroep Actiecentrum AVZ: 'Dit is een mooi moment om te markeren hoe we in heel Groningen samenwerken om mensen met hele complexe problemen te helpen. We beschermen daardoor de cliënt, de samenleving en we geven passende zorg aan mensen die zwaar in de problemen zitten.'

Sluitende aanpak

Frank van Summeren, congres- en opleidingsmanager veiligheid bij het Studiecentrum voor Bedrijf en Overheid en initiatiefnemer Platform Het Veiligheidshuis, samenwerken aan veiligheid, verzorgde tijdens deze gelegenheid een presentatie over regievoering bij complexe problematiek. Hij werd hierin bijgestaan door Danny Jacksteit, ervaringsdeskundige bij GGZ Noord-Holland-Noord en ambassadeur voor Samen Sterk zonder Stigma, een samenwerkingsproject van Mind NL, GGZ Nederland en de Nederlandse Vereniging voor Psychiatrie. In hun presentatie gingen zij gezamenlijk in op hoe kan worden gekomen tot een sluitende aanpak van complexe problematiek. Allereerst dient die te bestaan uit vroegsignalering. Door problemen tijdig waar te nemen kan worden voorkomen dat deze verergeren en uiteindelijk escaleren. Dit kan door een ontmoetingspunt in kwetsbare wijken te creëren waar personen met hulpvragen terecht kunnen. Degenen die uit beeld blijven kunnen worden gevonden met een achter de voordeur aanpak waarbij hulpverleners niet wachten tot de hulpbehoevende naar hun toe komt, maar naar degenen zelf toe gaan in zijn of haar leefomgeving. Dit kan gebeuren naar aanleiding van een melding van een familielid, vriend, kennis of buurtbewoner van de betreffende persoon.

Complexe Problematiek

Regievoering vereist

Van complexe problematiek is sprake wanneer iemand in de schuldhulpverlening zit, drank- of drugsverslaafd is en criminele activiteiten ontplooit om te overleven. Wanneer er sprake is van complexe problematiek is veelal de kennis en expertise vereist van meerdere ketenpartners. Samen moeten zij dan tot een persoonsgerichte aanpak komen voor de hulpbehoevende persoon. Dit is echter niet eenvoudig omdat bij een toename van het aantal partners ook het aantal belangen toeneemt. Deze belangen kunnen verschillen en in sommige gevallen zelfs met elkaar botsen. In dat geval is een regisseur vereist met doorzettingsmacht die in urgente situaties daadkrachtig kan opereren om te voorkomen dat de problematiek verslechterd.

Informatiepositie

Om complexe problematiek gericht aan te pakken is informatie een cruciale factor. Er moet in kaart worden gebracht wat de oorzaken zijn van problemen voordat deze kunnen worden opgelost. Om een compleet beeld te krijgen van de problematiek is informatie-uitwisseling met ketenpartners noodzakelijk. Zij beschikken vaak over belangrijke relevante informatie die nodig is om de problematiek gericht aan te pakken.

Complexe Problematiek

Bestrijding van high impact crimes

Het afgelopen decennium zijn overvallen, straatroven, woninginbraken en geweld stevig aangepakt. Minister Grapperhaus van Justitie en Veiligheid blikt terug op een succesvolle aanpak; zo is het aantal overvallen ruimschoots gehalveerd.

De minister onderstreept ook het belang van voortzetting van de publiek-private samenwerking voor de komende jaren. Er is namelijk weer een lichte stijging van 4% te zien in het aantal overvallen. “We kunnen niet op onze lauweren rusten, dankzij een proef met bodycams heeft de winkel niet meer te maken gehad met overvallen op maaltijdbezorgers.” zegt Grapperhaus tijdens zijn bezoek vandaag aan een Domino’s pizza filiaal in Rotterdam.

Dalende trend

Sinds de start in 2009 van de Taskforce Overvallen is het aantal overvallen sterk gedaald. Van 2.898 overvallen in 2009 naar 1.142 in 2018. Ook worden er verhoudingsgewijs meer verdachten opgespoord en daders berecht. Binnen de Taskforce werken bedrijfsleven, politie, openbaar ministerie en het ministerie van Justitie en Veiligheid, onder voorzitterschap van de Rotterdamse burgemeester Ahmed Aboutaleb, aan de integrale aanpak van overvallen, straatroven en plofkraak. Bij de andere delicten is eveneens sprake van een dalende lijn: van 8.390 straatroven in 2009 naar 3.532 in 2018, van 91.930 woninginbraken in 2012 naar 42.798 in 2018, en van 105.365 geweldsincidenten in 2009 naar 72.597 in 2018. Deze delicten worden high impact crimes genoemd omdat de impact groot is voor slachtoffers maar ook voor de directe omgeving. Iemand's fysieke integriteit en zijn of haar bezit is een groot goed, en inbreuk hierop mag niet ongestraft blijven.

Innovatieve projecten

“Waar we landelijk een daling van de criminaliteit zien, stijgt juist het aantal overvallen met 4%, en dat zien we onder meer bij maaltijdbezorgers” zegt minister Grapperhaus tijdens zijn werkbezoek aan een Domino’s pizza filiaal in Rotterdam. “Het gaat hier om jongens en meiden die een extra zakcentje willen verdienen, en dat werk moeten ze veilig kunnen doen.” De pizzaketten nam vorig jaar daarom een aantal maatregelen, zoals het volledig cashfree maken van winkels. En de winkel in Rotterdam Zevenkamp kreeg in het kader van een proef tijdelijk extra steun van de Taskforce Overvallen door hun maaltijdbezorgers met bodycams uit te rusten. Hier gaat een grote preventieve werking van uit. Dat is gebleken, want sinds de proef hebben de maaltijdbezorgers hun werk veilig kunnen uitvoeren. Minister Grapperhaus sprak van “een mooi voorbeeld waarbij bedrijfsleven en overheid

samen optrekken om ons land een stukje veiliger te maken. De resultaten van deze proef deel ik met andere gemeenten en ik roep bedrijven op een voorbeeld te nemen aan deze pizzaketten. Ik bied mijn ondersteuning aan waar dat nodig is, bijvoorbeeld door dit soort projecten mogelijk te maken.”

Complexe Problematiek

Publiek-private samenwerking

Ook dit project laat zien dat een van de belangrijkste succesfactoren in de HIC-aanpak de intensieve publiek-private samenwerking is. In de afgelopen tien jaar is er door de Taskforce Overvallen een veelvoud aan dit type initiatieven gestart, uitgevoerd en geëvalueerd zoals overvaltrainingen voor medewerkers in de horeca en detailhandel, magneetsloten in avondwinkels, aanpassingen in het geldautomatenpark van de banken ter voorkoming van plofkraak en een werkwijze voor excellent cameratoezicht voor private camera's bij ondernemers.

Complexe Problematiek

Voor het eerst van mijn leven gelukkig

Het is 11 januari 2013 als bij Danny Jacksteit uit Enkhuizen de stoppen volledig doorslaan. In een psychose steekt hij zijn auto in brand, gooit huisraad naar hulpverleners, klimt bijna naakt op het dak van zijn huis en dreigt zichzelf iets aan te doen. Danny wordt gedwongen opgenomen in een psychiatrische kliniek. Hoe is het nu met hem, bijna drie jaar later?

Rust in zijn hoofd

Danny Jacksteit zit er relaxt bij in zijn bovenwoning aan de Oranjestraat. De rust in zijn hoofd is weergekeerd. Sterker nog, tegenwoordig helpt hij als ervaringsdeskundige andere mensen die psychisch de weg kwijt zijn. “Voor het eerst van mijn leven durf ik te zeggen dat ik echt gelukkig ben. En dat gevoel creëer ik helemaal zelf.”

Problemen begonnen in zijn jeugd

Waar het precies fout ging in zijn leven? Daar is geen eenduidig antwoord op te geven. “De problemen zijn begonnen in mijn jeugd. Ik ben opgegroeid in een gezin van vijf, met een oudere broer en een jonger zusje, een dominante vader en een zorgzame moeder. Mijn vader en broer waren stoere kerels, beroepsmilitairen. Pa’s wil was wet. Eenmaal wat ouder dacht ik: nu heb ik ook recht van spreken. Fout, en dat maakte mijn vader me op gewelddadige wijze duidelijk.”

Stuk tuig

In zijn jeugd woonde de geboren Amsterdammer op veel verschillende plekken, onder andere in Utrecht en Hoorn. “Maar ik ben vooral opgegroeid in Purmerend. Buiten op straat ontwikkelde ik mijzelf als een stuk tuig, opstandig, gewelddadig en crimineel. Rond mijn 16e begon ik te blowen en liep ik rond met zelfmoordplannen, maar een mentor merkte het en greep in. Ik kreeg diagnoses, variërend van depressie tot borderline. Maar verder kon de hulpverlening weinig voor me doen.”

Strijd aangaan

Na de middelbare school gaat hij voor vier jaar het leger in. “Dan zou ik een man worden, aldus mijn vader. De zelfstandigheid, inkomen en structuur van het leger hielpen wel even, totdat mijn agressieve, impulsieve en destructieve kant weer de overhand kreeg. Ik ging de strijd aan met de onduidelijke hiërarchie in het leger en dat verlies je altijd.”

Nieuwe start

Danny maakt een nieuwe start in de burgermaatschappij. Na een paar onbeduidende baantjes belandt hij in een brillenzaak. Daar heeft hij het zowaar naar zijn zin en wordt hij gewaardeerd. Maar de voorbeeldige werknemer leidt een dubbelleven, want de geweldsuitbarstingen zijn er nog steeds. Rond 1996 wordt hij zelfs gearresteerd wegens zeer ernstige geweldpleging. “De officier eiste 12 jaar, ik kreeg er 2. Tijdens mijn detentie meldde ik mij aan voor vrijwillige behandeling, want ik wist dat er in mij iets niet klopte.”

Complexe Problematiek

Ik kwam terecht in de Leger des Heils-kliniek Groot Batelaar in Lunteren. Dat heeft me in zoverre geholpen, dat ik daarna nooit meer geweld gepleegd heb.”

Zoekend naar betekenis in het leven

Na zijn straf kan hij weer aan de slag bij zijn oude werkgever, trouwt met zijn jeugdliefde en wordt vader van een dochtertje. Helaas is het geluk wederom van korte duur. “Zij ging vreemd en na de scheiding mocht ik mijn dochter niet meer zien.” Zoekend naar betekenis in zijn leven, meldt hij zich achtereenvolgens bij een christengemeente, de Hare Krishna-beweging en een baptistengemeente. “Maar ook dat was het niet.” Op 9 september 2004 doet hij in alle vroegte een nieuwe zelfmoordpoging. “Een touw om mijn nek, een laatste biertje en joint en alle pillen die ik kon vinden in mijn mik. Ik stapte van mijn stoel af en klaar... dacht ik. Want om half vijf werd ik wakker in het ziekenhuis. Blijkbaar mocht ik nog niet gaan. Volgens mijn gelovige moeder had ik een engeltje.”

Zonder nazorg

Een uur later staat hij alweer buiten. Zonder nazorg. “Ik heb een tijdje in de ziektewet gezeten en daarna probeerde ik de draad toch maar weer op te pakken.” Met wisselend succes is hij daarna vloerenlegger, buschauffeur, ambulante begeleider van probleemjongeren en distributiemedewerker bij Action. Hij krijgt een nieuwe vriendin, wordt opnieuw vader en verhuist naar Enkhuizen. Maar de negatieve spiraal is bij Danny nooit ver weg. Ook zijn nieuwe partner is hem ontrouw, hij wordt ontslagen bij Action en raakt hierdoor nog dieper in de financiële problemen. Zijn ex vertrekt met de kinderen naar Limburg. Suïcidale gevoelens steken de kop weer op.

Emmer loopt over

Medicatie en ook zijn nieuwe vriendin Marieke kunnen het tij niet keren. “Ik vervreemde van haar en van de wereld, zat alleen maar te blowen, maakte geen rekeningen meer open en zat op internet alleen maar te lezen over complottheorieën. Ik was toen al behoorlijk op weg naar een psychose.” Totdat op die bewuste vrijdagavond 11 januari 2013 de emmer dus definitief overloopt en hij de Gerrit Stapelstraat volledig op stelten zet. “Wat er toen allemaal gebeurd is, daar zijn geen woorden voor. Ik was volledig doorgedraaid.” Een freelance journalist maakt er een filmpje van, dat op de website van deze krant belandt.

Gedwongen opname

Danny wordt vier maanden gedwongen opgenomen in de GGZ-kliniek in Hoorn. Achteraf gezien blijkt die ‘horrornacht’ zijn redding. Er wordt een bipolaire stoornis vastgesteld, maar bovenal wordt er gewerkt aan zijn herstel middels het Wellness Recovery Action Plan (WRAP). “Bovendien keek één GGZ-verpleegkundige daar naar wat ik wél kon, hij keek naar de mens en niet naar ‘het stempeltje’.” Wat bleek; Danny kan heel goed zijn eigen verhaal vertellen. En daarmee is hij ook de ideale vraagbaak voor (toekomstige) hulpverleners en psychiatrische patiënten. “Inmiddels ben ik bij de GGZ werkzaam als ervaringsdeskundige/hulpverlener.

Complexe Problematiek

Daarnaast verzorg ik vaak presentaties en ga ik voor de stichting Samen Sterk Zonder Stigma gastlessen verzorgen. Verder ben ik bezig een boek te schrijven, dat ik hopelijk gratis kan aanbieden. Want delen is helen.”

Weer toekomstperspectief

Natuurlijk, hij mist zijn kinderen vreselijk en ook de financiële problemen liggen nog niet achter hem. Maar Danny ziet wel weer toekomstperspectief. “Tijdens mijn presentaties zeg ik vaak dat mijn leven van een zoektocht is veranderd in een ontdekkingsreis. Ik gebruik mijn verleden nu om anderen te helpen en dat heeft me geleerd mijzelf te accepteren. Ik stel wat voor. Je kunt herstellen van een psychische ziekte, als je de regie over je leven kunt terugkrijgen.”

Complexe Problematiek

Van Ark: kinderarmoede onacceptabel in welvarend Nederland

Het aantal huishoudens met kinderen dat een laag inkomen heeft, gaat omlaag en ieder kind dat in een gezin met een laag inkomen opgroeit kan meedoen; dat zijn de ambities van staatssecretaris Tamara van Ark van Sociale Zaken en Werkgelegenheid bij het terugdringen van kinderarmoede. De inzet is dat ieder kind dat in een gezin met een laag inkomen opgroeit maatschappelijk kan meedoen.

Schrijnend en niet acceptabel

“Armoede en zeker kinderarmoede is schrijnend en niet acceptabel in een welvarend land als Nederland. Arme kinderen lopen immers op langere termijn een grotere kans op meer fysieke en psychische problemen. Zij komen sneller in een sociaal isolement terecht en doen het vaker slecht op school. Als volwassene lopen ze meer risico op een leven in armoede. Deze ambities zorgen ervoor dat alle kinderen in armoede bereikt worden en kinderarmoede drastisch wordt teruggedrongen. Ik wil dat beleid niet alleen op papier staat, maar zichtbaar leidt tot minder kinderarmoede. Natuurlijk willen we het liefst het aantal kinderen dat in ons land in armoede leeft terugbrengen tot nul” aldus Staatssecretaris Tamara van Ark.

Belemmeringen en mogelijke oplossingen

Staatssecretaris Van Ark zal elke twee jaar een breed beeld geven van kinderarmoede aan de hand van de gepresenteerde ambities. Zij zal hierover het gesprek aangaan met de betrokken bewindspersonen, de VNG en andere relevante partijen. Ze gaat met kinderen die zelf te maken hebben met armoede in gesprek over de belemmeringen die zij ervaren en over mogelijke oplossingen.

Sociale uitsluiting

Voor het terugdringen van kinderarmoede heeft het kabinet een aantal participatie-ambities. In de eerste plaats dat ieder kind dat in een gezin met een laag inkomen opgroeit, kan meedoen en wordt bereikt met het gemeentelijke kinderarmoedebeleid. Hierdoor kunnen kinderen zich breder ontwikkelen en wordt de kans op sociale uitsluiting kleiner. Extra aandacht gaat daarbij uit naar werkende armen met kinderen. Dit is een grote groep die nog onvoldoende wordt bereikt. Het kabinet wil met gemeenten, de SER en de Kinderombudsman kijken hoe het deze gezinnen beter kan bereiken.

Risico op armoede

Het kabinet zet daarnaast in op een verdere daling van het aantal arme huishoudens met kinderen de komende jaren. Cijfers van het CBS en SCP laten sinds 2014 een lichte afname zien van het aantal huishoudens met een risico op armoede. De ambitie van het kabinet is dat deze daling doorzet, onder meer door werken lonender te maken, de belasting te verlagen en de kinderopvangtoeslag te verhogen. Uiteindelijk is het een betaalde baan Savemet inkomen die mensen onafhankelijkheid biedt en armoede voorkomt.

Complexe Problematiek

Beter inzicht

Het kabinet wil ook beter inzicht krijgen in het bredere beeld van kinderarmoede. Daarom komt er periodiek een enquête om kwalitatief inzicht te krijgen in structurele oorzaken van kinderarmoede en in het bredere plaatje ervan op terreinen als onderwijs, zorg en wonen. Het kabinet gaat goede aanpakken van scholen bundelen en voor de zomer verspreiden.

Extra geld voor armoedebestrijding

Het kabinet trekt sinds 2017 jaarlijks € 100 miljoen extra uit om de armoede onder kinderen aan te pakken, waarvan € 1 miljoen jaarlijks beschikbaar is voor kinderen in Caribisch Nederland. Gemeenten zijn lokaal verantwoordelijk voor het armoedebeleid en krijgen het grootste deel van het geld. Een ander deel gaat naar maatschappelijke organisaties die zich richten op armoedebestrijding onder kinderen. Het kabinet heeft incidenteel €80 miljoen beschikbaar gesteld voor het voorkomen van schulden en de bestrijding van armoede, in het bijzonder onder kinderen.

Complexe Problematiek

Staatssecretaris Paul Blokhuis start campagne om taboe op angststoornissen te doorbreken

Agorafobie, anxietas, anthropofobie en atychifobie. Dit zijn Latijnse benamingen van enkele angststoornissen die centraal staan in de nieuwe Hey-campagne. Angststoornissen vormen de meest voorkomende psychische aandoening in Nederland. Bijna 1 op de 5 volwassenen krijgt er ooit in zijn leven mee te maken. Toch vinden mensen met angstklachten het lastig hierover te praten door schaamte en zelfstigma. Om het gesprek over angst- en panieklachten op gang te brengen, start staatssecretaris Blokhuis (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) de campagne 'Hey! Het is oké, maak het bespreekbaar'.

Blokhuis: "Het is belangrijk dat mensen open durven te zijn over psychische klachten, zoals depressie en angststoornissen. Een gesprek met vrienden, familie of je werkgever kan een stap zijn naar de juiste hulp. Soms is erover praten al genoeg, maar er zijn ook mensen die professionele hulp nodig hebben. Hoe eerder je er bij bent hoe groter de kans dat je klachten minder zwaar worden. Daarom moeten we het taboe daarop doorbreken en dat begint vaak met een simpele vraag: Hey...?"

Jongeren en vrouwen

Vrouwen ontwikkelen vaker een angststoornis dan mannen (resp. 12,5% bij vrouwen tegenover 7,7% bij mannen). Vaak ontstaan angststoornissen al op jonge leeftijd, vanaf 15 jaar (bron: Trimbos Instituut, NEMESIS-2). Uit een recente peiling blijkt eveneens dat mensen met (signalen van) een angststoornis minder last hebben van hun stoornis wanneer zij hierover praten (resp. 48,1% jongeren 16-25 jaar en 52% vrouwen 18-45 jaar). Het zorgt ook voor meer begrip uit de omgeving van bijvoorbeeld vrienden en familie (zegt resp. 59,9% van de jongeren en 63,9% van de vrouwen). Ook zij kunnen een belangrijke rol spelen in het bespreekbaar maken door ernaar te vragen bij signalen.

De angst die je draagt, hoef je niet te verbergen

Voor de campagne zijn verschillende T-shirts ontworpen met de Latijnse benaming van veel voorkomende angst- en paniekstoornissen. Dit maakt mensen nieuwsgierig naar de betekenis. Dat leidt tot gesprekken hierover en daarmee kunnen ze taboedoorbrekend werken. De komende weken laten tientallen mensen letterlijk zien welke angst zij dragen onder het motto: de angst die je draagt, hoef je niet te verbergen. De campagne wordt onder andere gesteund door Marjolijn van Kooten, Dylan Haegens en Ronnie Flex.

Welke partijen doen er mee

Met de campagne 'Hey! Het is oké, maak het bespreekbaar' werkt VWS samen met veel partijen die actief zijn op dit terrein, zoals de Angst Dwang en Fobie stichting, MIND, GGD GHOR, Samen Sterk zonder Stigma en verschillende professionals uit de geestelijke gezondheidszorg. Deze campagne maakt deel uit van 'Hey het is oké' om praten over psychische aandoeningen te normaliseren en het taboe hierop te doorbreken. Meer informatie is te vinden op www.heyhetisoke.nl.

Complexe Problematiek

Online kansspelen veiliger dankzij nieuwe wetgeving

De Eerste Kamer heeft recent ingestemd met de wet Kansspelen op Afstand. Dankzij deze nieuwe wet, waar de Tweede Kamer in 2016 mee instemde, wordt het online aanbod van kansspelen voor Nederland gereguleerd. Dit is hard nodig omdat spelers in Nederland nu spelen bij illegale, buitenlandse aanbieders. Er is daardoor geen toezicht op kansspelverslaving. Ook kunnen spelers ongemerkt het slachtoffer worden van malafide aanbieders die zich schuldig maken aan fraude en witwassen. De voorgestelde wetgeving zal hier verandering in brengen. Onder strikte voorwaarden worden vanaf medio 2020 vergunningen verleend en online kansspelen in goede banen geleid. Hiermee kunnen Nederlandse spelers veilig spelen in een eerlijke markt.

Dekker: “We zien dat de samenleving digitaliseert en meer dan een half miljoen Nederlanders op dit moment onbeschermd deelnemen aan online kansspelen. Dat brengt grote risico’s met zich mee als kansspelverslaving en fraude. Ik ben blij dat we spelers nu een veilig aanbod kunnen aanbieden zodat kansspelen online op een verantwoorde manier kunnen worden gespeeld.”

Verslavingspreventie

De nieuwe wet Kansspelen op Afstand bevat een uitgebreid pakket aan maatregelen om kansspelverslaving te voorkomen. Aanbieders moeten spelers veel beter in de gaten houden. Online spelers moeten een profiel aanmaken waarin ze aangeven hoe veel ze maximaal willen vergokken. Online aanbieders, maar ook casino’s en speelhallen moeten spelers waarschuwen als ze veel risico’s nemen doordat ze bijvoorbeeld heel lang achter elkaar spelen of veel geld inleggen. Ook komt er een centraal register dat probleemspelers tijdelijk kan uitsluiten van deelname aan risicovolle kansspelen en worden zij verwezen naar hulp. Aanbieders moeten zorgen dat jongeren niet worden verleid om te gaan gokken. Daarom mag reclame niet specifiek op jongeren worden gericht en is het gebruik van bijvoorbeeld populaire sporters in reclames niet toegestaan. Ook komt er een strikte scheiding van games en kansspelen.

Veilig en verantwoord kansspelaanbod

Naast het voorkomen van verslaving zorgt de nieuwe wet er voor dat het speelveld voor online kansspelen veiliger en eerlijker wordt. Alleen betrouwbare aanbieders komen direct voor een vergunning in aanmerking. Illegale partijen die zich actief hebben gericht op de Nederlandse markt kunnen pas na een afkoelperiode een vergunning aanvragen. Door vergunningverlening aan geschikte partijen en hier streng op toe te zien, zijn spelers verzekerd van veilig en verantwoord kansspelaanbod.

Complexe Problematiek

Toezicht en handhaving

De Kansspelautoriteit krijgt nieuwe taken, zoals het verlenen van vergunningen voor online aanbod en het toezicht daarop. Daarnaast krijgt de Kansspelautoriteit extra capaciteit en mogelijkheden om op te treden tegen illegaal aanbod. Zo kan de Kansspelautoriteit bedrijven en diensten die illegaal aanbod ondersteunen aanpakken. Zo kan de Kansspelautoriteit betaaldiensten sommeren hun werkzaamheden stop te zetten op illegale websites, of partijen die reclame maken voor illegaal aanbod een bevel geven hiermee te stoppen en zo nodig een dwangsom of boete opleggen.

Complexe Problematiek

40 miljoen extra voor gemeenten bij inburgering

Minister Koolmees (SZW) stelt de komende twee jaar 40 miljoen extra beschikbaar voor gemeenten, om nu al actief aan de slag te gaan met de begeleiding van statushouders bij hun inburgering en het leren van de Nederlandse taal.

Regierol gemeente

Op dit moment ligt de regierol bij de inburgeraars zelf en zijn zij ook verantwoordelijk voor hun eigen inburgering. Met het nieuwe inburgeringstelsel komt deze regierol bij de gemeenten te liggen. Het nieuwe stelsel zorgt ervoor dat inburgeraars zo snel mogelijk Nederlands leren en aan het werk gaan. Totdat het nieuwe inburgeringstelsel officieel van kracht is, kunnen gemeenten met dit extra geld de huidige groep inburgeraars alvast beter begeleiden naar een hoger taalniveau en daarmee een betere kans op werk. De verwachting is dat het nieuwe wetsvoorstel in januari 2021 in werking treedt.

Integratie en participatie van de statushouder

In het nieuwe inburgeringstelsel gaat de gemeente in een zo vroeg mogelijk stadium aan de slag met de integratie en participatie van de statushouder. Al tijdens het verblijf van de statushouder in het AZC wordt gestart met een intake, waardoor inzicht komt in de startpositie en de ontwikkelmogelijkheden van de statushouder. Ook maakt de gemeente van iedere statushouder een persoonlijk "Plan Inburgering en Participatie" (PIP) over de thema's inburgering, participatie, ontzorgen en begeleiden. Bij het ontzorgen krijgt de gemeente de taak om alle asielstatushouders met een bijstandsuitkering verplicht voor zes maanden te ontzorgen. In deze periode betaalt de gemeente uit de bijstandsuitkering van de statushouder zijn vaste lasten, zoals huur, energiekosten en de verplichte verzekering. De statushouder ontvangt wat overblijft en ontvangt de toeslagen. Hiermee wordt voorkomen dat de onzekerheid over de financiële positie in de beginfase de integratieverplichtingen van de statushouder belemmert. Daarnaast worden schulden voorkomen.

Complexe Problematiek

RvdK houdt onvoldoende toezicht op werk jeugdreclassering

De Raad voor de Kinderbescherming (RvdK) houdt onvoldoende toezicht op het werk van de jeugdreclassering. De RvdK moet deze taak beter invullen om daarmee bij te dragen aan het tijdig en adequaat reageren van de jeugdreclassering op het gedrag van jongeren. Dit stellen de Inspectie Justitie en Veiligheid en de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd in hun rapport 'De toezichthoudende taak van de Raad voor de Kinderbescherming – Het ondergeschoven kind'.

De RvdK geeft voorrang aan andere taken. Hierdoor besteedt hij weinig tijd aan het toezicht op de jeugdreclassering zodat deze taak ondergeschoven raakt. De kinderrechter kan jongeren die de fout zijn ingegaan verplichte begeleiding opleggen om te proberen hun situatie en gedrag te verbeteren en herhaling van strafbaar gedrag te voorkomen. De jeugdreclassering begeleidt deze jongeren. Ze moet per jongere vastleggen wat die begeleiding inhoudt en hoe die bijdraagt aan onder meer gedragsverbetering. Daarnaast moet ze regelmatig voortgangsrapportages opstellen om inzichtelijk te maken of de doelen gehaald zijn of bijgesteld moeten worden.

Rapportages

Het is de taak van de RvdK om alle rapportages te toetsen, maar dat gebeurt niet. Medewerkers die dit werk uitvoeren, doen dat op verschillende wijze. Indien een rapportage niet aan de toetsingscriteria voldoet, grijpen de meesten niet in. Positieve noch negatieve uitkomsten van de toetsing worden teruggekoppeld aan de jeugdreclassering, de jongere en het Openbaar Ministerie (OM). Waar de RvdK erop moet toezien dat alle partijen in het jeugdstrafrecht doen wat is afgesproken, draagt hij met zijn toezichthoudende taak onvoldoende bij aan het waarborgen van continuïteit en samenhang in de jeugdstrafrechtketen.

Effectiviteit vergroten

De RvdK constateerde zelf in 2014 in een intern onderzoek al dat deze toezichthoudende taak ondergeschoven raakte. De inspecties rekenen het de RvdK aan dat sindsdien niets is verbeterd. De inspecties bevelen de RvdK aan om deze toezichtstaak zo in te vullen dat deze van meerwaarde is voor de jongeren binnen de jeugdstrafrechtketen. Daarbij zou vastgelegd moeten worden waaruit een toetsing minimaal moet bestaan. In verschillende regio's onderzoekt de RvdK nu met de jeugdreclassering, het Openbaar Ministerie en de gemeenten hoe hij de uitvoering van deze taak anders vorm kan geven. De inspecties zien dit als positief zolang de RvdK hiermee de effectiviteit van zijn taak voor de jeugdigen binnen de jeugdstrafrechtketen vergroot.

Complexe Problematiek

Toegang tot Wet langdurige zorg ook voor mensen met een psychische stoornis

Mensen die hun leven lang intensieve geestelijke gezondheidszorg (GGZ) nodig hebben, kunnen vanaf 2021 toegang krijgen tot de Wet langdurige zorg (Wlz). Het gaat hierbij naar verwachting om 10.000 cliënten die permanent toezicht of 24 uur per dag zorg in de nabijheid nodig hebben en nu zorg en ondersteuning krijgen vanuit de Wet maatschappelijk ondersteuning of de Zorgverzekeringswet. De ministerraad heeft op voorstel van staatssecretaris Blokhuis van Volksgezondheid, Welzijn en Sport ingestemd met toezending van dit wetsvoorstel aan de Tweede Kamer. Hiermee geeft het kabinet invulling aan een van de voornemens uit het regeerakkoord en wordt tegemoetgekomen aan een lang geuite wens van partijen in de GGZ-sector.

Met dit wetsvoorstel worden mensen met een psychische stoornis voor de toegang tot de Wlz niet anders benaderd dan mensen met een lichamelijke, verstandelijke of zintuiglijke handicap, of mensen met een somatische of psychogeriatrische beperking of aandoening. Doordat in de indicatiestelling de psychische problematiek wordt meegenomen in de beoordeling door het CIZ, wordt er gekeken naar de mens als geheel.

Lange termijn zekerheid voor patiënten

Voor de mensen waarom het gaat, betekent toegang tot de Wlz dat ze dan voor lange termijn duidelijkheid hebben over waar ze aan toe zijn. Ze hoeven niet steeds opnieuw aan te tonen dat ze intensieve geestelijke gezondheidszorg nodig hebben en krijgen zekerheid dat samenhangende zorg voor de lange termijn is geregeld. Bij een combinatie van beperkingen, zoals autisme met licht verstandelijke beperking, wordt de mogelijkheid om passend zorgaanbod te vinden vergroot.

Zorg voor kwetsbaren op allerbeste manier regelen

Staatssecretaris Blokhuis: 'Deze aanpassing is bedoeld voor kwetsbare mensen die het echt niet hebben getroffen in hun leven. Hiermee zetten we een extra stap om de zorg die zij zolang als nodig, dat kan levenslang zijn, op de allerbeste manier te regelen. Deze patiënten en hun naasten hebben al genoeg zorgen. Met lange termijn meer zekerheid over de goede zorg waar ze van op aan kunnen, hoop ik dat we iets van hun zorgen kunnen verlichten.'

Meer dan 15 betrokken partijen

Het aanpassen van de Wlz is een proces dat met grote zorgvuldigheid moet gebeuren, omdat het om kwetsbare mensen gaat die ook tijdens het proces zoveel mogelijk zekerheid verdienen. Vanaf 2020 wordt vastgesteld of de cliënt toegang heeft tot de Wlz. Het ministerie werkt met meer dan 15 betrokken partijen samen, zoals CIZ, GGZ Nederland, cliëntorganisaties, beroepsgroepen, brancheorganisaties, ZN, VNG, Zorginstituut en CAK. Per regio zullen de betreffende zorgorganisaties worden geïnformeerd. Uitgangspunt bij de samenwerking is dat de overgang voor cliënten zo soepel mogelijk zal verlopen.

Complexe Problematiek

Minister Slob: 'Ontevreden over aantal thuiszitters'

Het afgelopen schooljaar is er voor meer thuiszitters een oplossing gevonden waardoor ze weer onderwijs krijgen. Tegelijkertijd komen er ook steeds weer nieuwe thuiszitters bij. Minister Slob is ontevreden dat het absolute aantal thuiszitters niet daalt. De partijen van het thuiszitterspact (ministeries van OCW, VWS en J&V, VNG, PO-Raad, VO-Raad en Ingrado) hebben afgesproken dat er versneld extra maatregelen komen. Zowel om te voorkomen dat jongeren thuis komen te zitten, als om jongeren die toch thuis zijn komen te zitten zo snel mogelijk weer het onderwijs in te krijgen. Zo komt er per regio een regisseur die bepaalt wat er moet gebeuren, als een jongere na een bepaalde termijn nog steeds thuis zit.

Minister Slob: "Iedere jongere die thuis zit, is er één te veel. Daarom nemen we samen met de ministeries VWS en J&V, VNG, PO-Raad, VO-Raad en Ingrado versneld extra maatregelen."

Meer thuiszitters weer naar school

In schooljaar 2017-2018 is er voor 4733 jongeren die minimaal twee dagen in een maand thuis zijn komen te zitten een oplossing gevonden, waardoor ze weer onderwijs krijgen. In schooljaar 2016-2017 is er voor 4628 jongeren een oplossing gevonden. Tegelijkertijd is het absolute aantal thuiszitters niet gedaald. In het hele schooljaar 2017-2018 hebben er 4479 jongeren langer dan drie maanden thuisgezeten. In 2016-2017 waren dat er 4212. Veel thuiszitters gaan weer terug naar school, maar er komen ook steeds weer nieuwe thuiszitters bij. Het percentage thuiszitters van het totaal aantal leerplichtigen is wel gedaald: van 0,18% in 2016-2017 naar 0,17% thuiszitters in 2017-2018. Dit komt doordat het totaal aantal leerplichtigen ook is toegenomen.

Doorbraak forceren

Er zijn veel partijen betrokken bij thuiszitters, doordat ze dikwijls complexe problematiek hebben. De school, het samenwerkingsverband en de leerplichtambtenaar, en regelmatig is jeugdhulp betrokken en soms ook justitie. Om de samenwerking tussen deze partijen kracht bij te zetten, komt er in iedere regio een regisseur die bepaalt wat er moet gebeuren, als een jongere na een bepaalde termijn nog steeds thuis zit. Deze regisseur kan een voorzitter van een samenwerkingsverband zijn, maar ook een coördinator van de gemeente of een andere functionaris. Hiermee nemen de betrokken partijen een advies over van Marc Dullaert die in opdracht van de betrokken partijen oplossingen zoekt om het aantal thuiszitters terug te dringen.

Complexe Problematiek

Staatssecretaris Blokhuis: “Zorgen om normalisering xtc-gebruik”

Xtc blijft in Nederland de meest gebruikte uitgaansdrug. Daarnaast neemt de sterkte van xtc-pillen opnieuw toe. Negen op de tien pillen was naar maatstaven van het Trimbos-instituut hoog gedoseerd. Dat zijn enkele van de conclusies uit het jaarbericht 2018 van de Nationale Drug Monitor, het jaarlijks terugkerende onderzoek van het Trimbos-instituut en het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum voor Justitie en Veiligheid over middelengebruik in Nederland.

Drugspreventie

Staatssecretaris Blokhuis: “Ondanks een daling in het gebruik van xtc onder scholieren en een stagnering van het gebruik onder volwassenen, blijft het xtc-gebruik in Nederland relatief hoog. Dat baart mij zorgen, zeker als je daarin meeneemt dat pillen steeds sterker worden. Nederland is in Europa koploper qua xtc-gebruik. Mensen vinden het kennelijk normaal om dit soort middelen te gebruiken tijdens het uitgaan, maar zijn daarbij onvoldoende doordrongen van het risico dat ze nemen. Vooral onder hoogopgeleiden tussen de 20 en 25 jaar ligt het gebruik hoog. Die normalisering wil ik tegengaan, met name door in te zetten op voorlichting en preventie”.

Drugspreventiebeleid

De staatssecretaris komt dit voorjaar met een brief waarin hij zijn drugspreventiebeleid uiteenzet: “Ik laat onze huidige inzet op preventie doorlichten en zal extra aanzetten waar dat nodig is. Dit voorjaar laat ik weten welke eventuele extra maatregelen ik neem. In goed overleg met mijn collega-minister Grapperhaus (J&V), die in zal zetten op meer aandacht voor de gevolgen van xtc-gebruik in relatie tot de drugscriminaliteit”.

GHB

Hoewel GHB-gebruik landelijk gezien naar verhouding weinig voorkomt, is het aantal gezondheidsincidenten relatief hoog en ernstig van aard. De staatssecretaris maakt op dit moment een zo compleet mogelijk beeld van de aard, omvang en mogelijk ook achtergronden van gezondheidsincidenten als gevolg van het gebruik van GHB. De staatssecretaris verwacht daarover in juni een rapportage aan de Tweede Kamer te kunnen sturen.

Tabak en alcohol

De Nationale Drug Monitor richt zich ook op ontwikkelingen in het gebruik van tabak en alcohol. Het aantal rokers van tabak daalt nog steeds. De afname doet zich het minst voor onder mensen met een laag opleidingsniveau. Wat overmatig alcoholgebruik betreft, is de dalende trend die zich in de periode 2014-2016 liet zien, in 2017 gestopt. Vooral hoogopgeleide volwassenen drinken overmatig. In november sloot staatssecretaris Blokhuis samen met ruim 70 maatschappelijke organisaties het Nationaal Preventieakkoord, waarin afspraken zijn gemaakt om het roken van tabak en problematisch alcoholgebruik (verder) terug te dringen.

Complexe Problematiek

Tijdige informatieuitwisseling helpt bij preventie en vroegsignalering van schulden

Door het tijdig signaleren van schulden kunnen gemeenten mensen met beginnende schulden hulp aanbieden voordat zij zelf aan de bel trekken. Steeds meer gemeenten werken daarom samen met woningcorporaties, zorgverzekeraars en energie- en drinkwaterbedrijven. De wetwijziging gemeentelijke schuldhulpverlening geeft gemeenten expliciet toestemming om bijvoorbeeld vroegtijdig informatie over huurachterstanden te ontvangen van woningcorporaties. Gemeenten kunnen mensen met huurachterstanden daardoor beter en sneller vinden en vervolgens helpen. De ministerraad heeft op voorstel van staatssecretaris Van Ark van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ingestemd met deze wijziging van de Wet gemeenten schuldhulpverlening.

Frank van Summeren, adviseur veiligheid bij [RONT Management Consultants](#)

Mensen met schulden zijn nu vaak veel tijd kwijt met het op orde brengen van de administratie. Na de wetwijziging mogen hulpverleners zelf gegevens verzamelen en registers raadplegen. Het gaat bijvoorbeeld om informatie over inkomen en vermogen. Uitwisseling van persoonsgegevens gebeurt altijd doelgericht en zorgvuldig, met inachtneming van de privacyregels. Gemeenten moeten daarom bij de start van een schuldhulpverleningstraject een beschikking afgeven met daarbij een plan van aanpak. Iemand met schulden weet daardoor waar hij aan toe is. Ook is dan helder welke gegevens de gemeente gebruikt. Veel gemeenten werken al op deze wijze.

Complexe Problematiek

Kabinet komt met spoedmaatregelen om mensen met schulden te helpen

Er komt nog dit jaar een einde aan het toepassen van overheidsvorderingen door de Belastingdienst bij mensen met problematische schulden. Momenteel vormt deze wijze van invordering, waarbij de Belastingdienst automatisch bedragen tot 500 euro mag afschrijven van de rekening van een belastingschuldige, een groot probleem voor mensen met schulden. Zij kunnen hierdoor te weinig geld overhouden om van te leven. Daarom wil het kabinet nog dit jaar maatregelen doorvoeren om deze ongewenste situatie te voorkomen.

Staatssecretaris Van Ark: “Mensen bij wie het water tot aan de lippen staat, mogen niet nog dieper in de problemen komen. Zeker niet door toedoen van de overheid. Daarom zet ik samen met het kabinet alles op alles om maatregelen die dat kunnen voorkomen met spoed in te voeren.”

Beslag op toeslagen

Een ander probleem voor mensen met schulden is het beslag op toeslagen. Daarom gaat de Belastingdienst kijken naar het buiten werking stellen van deze vorm van beslag. Ze streeft ernaar die pro-actieve bescherming via een tussenmaatregel nog dit jaar te realiseren.

Wet vereenvoudiging beslagvrije voet

Dit zijn maatregelen die Van Ark van Sociale Zaken en Werkgelegenheid samen met staatssecretaris Snel van Financiën en minister Dekker voor Rechtsbescherming met voorrang neemt om mensen met schulden te helpen. Maatregelen die hen moeten beschermen tegen een te laag inkomen door beslagleggingen waardoor er te weinig overblijft om van te leven. Deze tussenmaatregelen overbruggen de periode tot inwerkingtreding van de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet.

Maatregelen met direct effect

Ik ben mij er heel goed van bewust dat we met deze maatregelen niet alles wat we met de vertraagde wet beogen, weten te bereiken. Laat ik glashelder zijn: die wet komt er gewoon. Voor nu wil ik met deze tussenmaatregelen de situatie van mensen met schulden, die te weinig inkomen overhouden om van te leven, zo snel mogelijk verbeteren. Het liefst dit jaar nog. Het gaat om maatregelen die een direct effect hebben op hun inkomen, aldus staatssecretaris Tamara van Ark.

Versoepelen incassobeleid

Naast de eerder genoemde maatregelen kijkt de Belastingdienst ook naar het met terugwerkende kracht versoepelen van haar incassobeleid. Een andere belangrijke tussenmaatregel is de ophoging van de beslagvrije voet bij jongeren. Voor hen geldt op dit moment een beslagvrije voet die is gebaseerd op de bijstandsnorm voor jongeren.

Complexe Problematiek

In de wet vereenvoudiging beslagvrije voet is geconstateerd dat de op die manier vastgestelde beslagvrije voet in een aantal situaties onvoldoende is om in het levensonderhoud te kunnen voorzien. Daarom wordt voor jongeren deze wijziging versneld ingevoerd.

Beslagvrije voet bij verrekening van schulden

Aan gemeenten wordt, vooruitlopend op de nieuwe wet, gevraagd om voortaan bij de verrekening van schulden met een bijstandsuitkering een beslagvrije voet te hanteren ter hoogte van 95% van de bijstandsnorm. Nu hanteren gemeenten soms nog een lager percentage.

Brede schuldenaanpak

Van Ark heeft vorig jaar namens het kabinet de Brede Schuldenaanpak gepresenteerd, een plan met een veertigtal maatregelen gericht op het voorkomen en terugdringen van problematische schulden. Als coördinerend bewindsvrouw wil zij met diverse ministeries, gemeenten, uitvoeringsorganisaties en andere publieke en private partijen door een brede aanpak een grote slag maken in het terugdringen van schulden bij burgers.

Complexe Problematiek

Incassoregister tegen misstanden bij incasso

Het kabinet pakt de misstanden in de incassomarkt aan en geeft hiermee uitvoering aan een afspraak uit het regeerakkoord. Er komt een incassoregister waar incassobureaus verplicht ingeschreven moeten zijn. Voor het uitoefenen van incassowerkzaamheden komen er eisen en de naleving hiervan wordt gecontroleerd door een systeem van toezicht en handhaving. Dit om te voorkomen dat kwetsbare schuldenaren geconfronteerd worden met onjuiste incassopraktijken en om de kwaliteit en de dienstverlening van de gereguleerde incassosector te verhogen.

De aanpak van misstanden in de incassomarkt is onderdeel van de Brede Schuldenaanpak van het kabinet. Minister Dekker voor Rechtsbescherming kondigt mede namens minister Hoekstra van Financiën, staatssecretaris Van Ark van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en staatssecretaris Keijzer van Economische Zaken en Klimaat in een brief aan de Tweede Kamer een wetsvoorstel aan over aanpak van misstanden in de private buitengerechtelijke incassomarkt. Ook staat daarin welke maatregelen al onmiddellijk worden genomen.

Misstanden

Minister Dekker: “De misstanden in de incassomarkt moeten worden aangepakt. Als je schulden maakt moet je die natuurlijk betalen. Maar het innen van schulden moet wel op een verantwoorde manier gebeuren. Ook moeten incassobureaus zorgvuldige en begrijpelijke taal gebruiken zodat mensen weten wat hun rechten en plichten zijn.” Alleen als aan eisen van kwaliteit en professionaliteit wordt voldaan kunnen partijen zich inschrijven in het incassoregister en deze inschrijving wordt een verplichting om actief te zijn in de incassomarkt. Dit geldt zowel voor incassobureaus die uit naam van een schuldeiser vorderingen innen als voor partijen die bedrijfsmatig vorderingen kopen om deze vervolgens zelf te innen. Voor de inrichting van een incassoregister en de bijbehorende handhaving en toezicht wordt een wetsvoorstel voorbereid en zoveel mogelijk gelijktijdig wordt de feitelijke implementatie voorbereid zodat inwerkingtreding medio 2021 mogelijk is.

Incassokosten

Het minimumbedrag van € 40 voor de vergoeding van incassokosten blijft gehandhaafd waarbij echter een stapeling van de incassokosten bij meerdere opeisbare vorderingen wordt aangepakt. Dit kan bijvoorbeeld door een verplichting tot het samenvoegen van alle openstaande termijnen voor de berekening van incassokosten of door het maximeren van een bedrag per consument per periode. Hiervoor is een aanpassing van het BW noodzakelijk die gelijktijdig zal worden ingezet met de overige maatregelen die misstanden in de incassomarkt moeten tegengaan.

Complexe Problematiek

Meldpunt

De komende maanden wordt in overleg met de toezichthouders een helder en toegankelijk meldpunt voor misstanden in de incassomarkt ingericht. Bij dit loket kunnen schuldenaren, en personen en organisaties die schuldenaren ondersteunen bij de aanpak van hun schulden, terecht met klachten voor de bestaande toezichthouders. Ook komen er afspraken met schuldeisers over het inzetten van bonafide incassobureaus.

Vorderingen

Op verzoek van de Kamer wordt onderzocht welke problemen schuldenaren ervaren bij het innen van opgekochte vorderingen (dus niet door de oorspronkelijke schuldeiser), naar de economische waarde van dergelijke opgekochte vorderingen en naar mogelijke ongewenste gedragseffecten van het beperken van de mogelijkheid vorderingen te verhandelen. Dit onderzoek wordt zo mogelijk nog voor de zomer afgerond en hierover wordt de Kamer dan geïnformeerd.

Complexe Problematiek

Nieuwe campagne: kom in actie bij vermoedens van huiselijk geweld

Recent startte de nieuwe landelijke campagne 'Het houdt niet op, totdat je iets doet' die mensen oproept in actie te komen bij vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling. Bewustwording en in actie komen is belangrijk. Uit recent onderzoek van het WODC blijkt dat huiselijk geweld en kindermishandeling nog steeds op grote schaal voor komt.

Geweldsproblemen

Huiselijk geweld en kindermishandeling is één van de grootste geweldsproblemen in Nederland. De gevolgen zijn groot en vaak levenslang merkbaar. Mensen uit de directe omgeving van slachtoffers van huiselijk geweld vermoeden vaak dat er iets mis is. Uit een recente peiling in opdracht van de ministeries van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) en Justitie en Veiligheid (JenV) blijkt dat drie op de tien mensen hun vermoedens alleen met hun partner bespraken of dat ze hier helemaal niet over spraken.

Vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling

De nieuwe campagne wil mensen daarom aansporen om een eerste stap te zetten bij vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling. De campagne focust zich de komende maanden op kindermishandeling. Later dit jaar komen ook ouderenmishandeling en partnergeweld aan bod. De website www.ikvermoedhuiselijkgeweld.nl helpt mensen met advies hoe ze in actie kunnen komen.

Nieuwe cijfers WODC

Het belang van bewustwording en in actie komen wordt bevestigd door de uitkomsten van het onderzoek van het WODC naar huiselijk geweld en kindermishandeling. Het WODC maakte bekend dat in een periode van 5 jaar 97.000 vrouwen en 27.000 mannen structureel te maken hebben met fysiek of seksueel geweld. Uit datzelfde onderzoek blijkt dat tenminste 90.000 tot 127.000 kinderen van 0 tot 17 jaar jaarlijks slachtoffer zijn geweest van tenminste één vorm van kindermishandeling.

Toolkit

In de [campagnetoolkit 'Huiselijk Geweld'](#) zijn diverse materialen te downloaden die je kunt gebruiken om bekendheid te geven aan dit onderwerp. Op dit moment vind je in deze toolkit materialen en beelden uit de televisiecommercials. Deze toolkit wordt de komende weken aangevuld met extra materialen en beelden, waaronder de televisiecommercials en de online video's.

Complexe Problematiek

Meer onderwijskansen voor leerlingen die veel zorg nodig hebben

Het kabinet komt met een set maatregelen, waardoor het voor leerlingen die veel zorg nodig hebben makkelijker wordt om onderwijs te krijgen. Elk kind moet de kans krijgen om zich maximaal te ontwikkelen, indien nodig met een aangepast programma op school of in een zorginstelling. De ministerraad stemt in met dit voorstel van minister Slob voor Basis- en Voortgezet Onderwijs en Media en minister De Jonge van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Speciaal onderwijs

Eén van de maatregelen is het vereenvoudigen van de financiering van zorg in het onderwijs. De bedoeling is dat scholen – die speciaal onderwijs aanbieden, en bijvoorbeeld kinderen met zorg via een persoonsgebonden budget – voortaan werken met één of twee zorgaanbieders, zodat er vaste zorgassistenten in de klas komen. Nu hebben scholen soms met veel verschillende hulpverleners te maken, wat kan zorgen voor te veel drukte in de klas. Ouders worden betrokken bij de selectie van de zorgaanbieder. Maatwerk in de vorm van een eigen zorgverlener kan nodig blijven. Het plan van aanpak is meteen de verantwoording, zodat er minder administratie nodig is.

Arrangementen van zorg en onderwijs

Ook wordt voortaan duidelijk gemaakt welk deel van het zorgbudget ingezet kan worden in onderwijstijd. Door die duidelijkheid moet het gesprek tussen ouders, scholen en zorgaanbieders soepeler gaan verlopen als het gaat om de organisatie van zorg voor leerlingen met bijvoorbeeld een meervoudige beperking. Ook komen er speciale onderwijszorgarrangementen voor kinderen met (meervoudige) psychische of lichamelijke beperkingen. Scholen moeten kinderen nu nog een volledig onderwijsprogramma laten volgen. Dat is voor deze kinderen niet altijd haalbaar. Onderwijszorgpilots in gemeenten als Rotterdam en Almere hebben laten zien dat arrangementen van zorg en onderwijs soms een uitkomst zijn voor deze kinderen.

Vrijstelling leerplichtwet

Het kabinet wil daarnaast de leerplichtwet aanpassen, zodat kinderen niet langer een vrijstelling krijgen zonder dat er is gekeken of een kind met maatwerk toch nog onderwijs kan krijgen. Ook komt er meer subsidie voor onderwijszorgconsulenten die ouders en hun kinderen kunnen ondersteunen bij het vinden van een passend aanbod van zorg en onderwijs.

Complexe Problematiek

Ruim 200 miljoen euro voor 12 Regio Deals

Om de welvaart in Nederland te verbreden zet het kabinet in op nauwe samenwerking met de regio's. Vanuit heel Nederland zijn er de afgelopen maanden 88 voorstellen voor een Regio Deal ingediend. Daarvan zijn nu 12 voorstellen geselecteerd die het kabinet samen met de regio's gaat uitwerken tot een deal. De ministerraad heeft ingestemd met het voorstel voor 12 Regio Deals van de ministers Schouten van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en Ollongren van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Voor deze deals is ruim 200 miljoen euro beschikbaar uit de Regio Envelop waar in totaal deze kabinetsperiode 950 miljoen euro in zit.

Minister Schouten: 'In Nederland kennen we meerdere regio's met allemaal hun eigen kenmerken, eigen kwaliteiten maar ook hun eigen opgaven. De kwaliteit van leven in een regio hangt samen met veel verschillende factoren. Om er goed te kunnen wonen is zorg, onderwijs en veiligheid belangrijk, maar ook ondernemerschap. Samen met de regio investeren we hierin. Voor de komende jaren trekt het rijk hier in totaal bijna 1 miljard euro voor uit en de regio zorgt minimaal voor een zelfde bedrag.'

Vergroten van de leefbaarheid en het benutten van economische kansen

Minister Ollongren: 'Het gaat om het vergroten van de leefbaarheid en het benutten van economische kansen waardoor mensen aan een baan komen en in een betaalbare woning kunnen wonen. Denk aan een betere aansluiting van opleidingen op de regionale arbeidsmarkt, innovatieve zorgvoorzieningen voor ouderen, herstructurering van woningen en het weer in evenwicht brengen van vraag en aanbod op de woningmarkt. Altijd zijn Regio Deals gericht op kansen of problemen ter plekke. Dat willen we niet op eigen houtje verzinnen vanuit Den Haag maar op voorspraak van lokale overheden, maatschappelijke organisaties en bedrijfsleven. Ik ben als minister van BZK natuurlijk blij dat er ook Regio Deals komen in grensgebieden en gebieden die te maken hebben met bevolkingsdaling, zoals Parkstad Limburg, Noordoost Fryslân, Achterhoek en Zuid-Oost Drenthe.'

Voorstellen uit de regio's

Bij de selectie van deals is naast de kwaliteit van de voorstellen gekeken naar een evenwichtige verdeling over de vier landsdelen. Dit resulteert in een diversiteit aan voorstellen. De voorstellen zijn met name beoordeeld op de meervoudigheid van de opgaven en bijdrage aan de brede welvaart, de integrale aanpak, doelmatigheid en doeltreffendheid, de uitvoeringskracht om binnen afzienbare tijd concrete resultaten te kunnen boeken, publiek-private samenwerking en de beschikbaarheid van cofinanciering uit de regio.

Complexe Problematiek

Spelregels voor betrokken partijen

Voor het sluiten van een Regio Deal is betrokkenheid vanuit alle partijen van groot belang. Daarom is ervoor gekozen te werken met cofinanciering: 50% vanuit het Rijk en minimaal 50% vanuit regio zelf. Zo is er ruim 400 miljoen euro beschikbaar. De komende maanden worden de deals verder uitgewerkt. Daarbij is het streven dat alle Regio Deals uiterlijk in het voorjaar van 2019 kunnen worden ondertekend. Begin 2018 is voor 6 projecten, het opruimen van nucleair afval, ESTEC, Zeeland, Brainport Eindhoven, Rotterdam Zuid en de eilanden Bonaire, Sint Eustatius en Saba, al 482 miljoen euro beschikbaar gesteld.

Complexe Problematiek

Nationaal Preventieakkoord verbetert gezondheid van alle Nederlanders

Met het Nationaal Preventieakkoord gaan meer dan 70 partijen samen aan de slag om Nederland gezonder te maken en gezondheidsverschillen te verkleinen. Het akkoord bestaat uit een uitgebreid pakket aan afspraken en maatregelen over het terugdringen van roken, overgewicht en problematisch alcoholgebruik. Met vereende krachten willen de deelnemers onder andere bereiken dat er in 2040 een rookvrije generatie is ontstaan, dat jongeren en zwangeren geen alcohol drinken, iedereen veel bewuster is van de risico's van alcohol en dat het aantal mensen met overgewicht daalt in plaats van stijgt. Namens het kabinet stuurt staatssecretaris Blokhuis van Volksgezondheid, Welzijn en Sport het Nationaal Preventieakkoord naar de Tweede Kamer.

Urgentie is hoog

Staatssecretaris Blokhuis: "Roken, overgewicht en problematisch alcoholgebruik veroorzaken grote gezondheidsproblemen voor heel veel mensen. Jaarlijks sterven zo'n 20.000 Nederlanders door roken. Overgewicht staat met stip op twee als de belangrijkste oorzaak van bijvoorbeeld hart- en vaatziekten en zelfs 40% van alle gevallen van diabetes type 2. Alcohol veroorzaakt jaarlijks zo'n 3000 gevallen van kanker en is de hofleverancier van de verslavingszorg. De urgentie is dus hoog. Daarom komen we samen in actie met het Nationaal Preventieakkoord, bovenop alle goede initiatieven die er al zijn. Ik ben ongelooflijk trots op de constructieve manier waarop alle betrokken partijen samenwerken. We maken samen een vuist voor een gezonder Nederland."

100% rookvrije kindomgeving in 2025

In 2040 moet er sprake zijn van een rookvrije generatie. Dat betekent dat we de samenleving zo tabak- en rookvrij gaan inrichten dat kinderen niet meer verleid worden om te beginnen met roken en rokers geholpen worden er mee op te houden. Maatregelen die daaraan moeten bijdragen zijn onder andere dat vertegenwoordigers van sportverenigingen, kinderboerderijen, speeltuinen en kinderopvanglocaties samen met gemeenten toewerken naar een 100% rookvrije kindomgeving in 2025. De accijns op sigaretten wordt 1 euro verhoogd in 2020. Alvorens de prijs verder kan worden verhoogd tot 10 euro in 2023, zal het kabinet in 2021 een evaluatie uitvoeren. Sigaretten en shag worden voorzien van een neutrale verpakking en bij verkooppunten uit het zicht gehaald. Het eigen risico voor zowel de behandeling als de medicatie om te stoppen met roken wordt geschrapt en zorgverleners gaan actief aan de slag om te helpen bij het stoppen. Rookruimten in de horeca sluiten voor 1 juli 2022. Met bedrijven wordt afgesproken dat rookruimten op het werk uiterlijk een jaar later ook dicht zijn. Rookvrije terrassen in de horeca worden verder gestimuleerd.

Complexe Problematiek

30% minder suiker in frisdrank

Als we niets doen neemt het aantal mensen met overgewicht fors toe in 2040. In plaats daarvan is het de ambitie van het Nationaal Preventieakkoord om juist een daling te bereiken tot het niveau van 1996. Deze ambitie is buitengewoon hoog.

Maar de urgentie is groot en partijen zien voldoende perspectief om stappen vooruit te zetten. Partijen zetten zich in om de omgeving gezonder te maken en om kinderen thuis, op school, op de opvang in de wijk en op de sportvereniging meer te laten bewegen. Om gezond eten te stimuleren, komt er onder andere een campagne over de Schijf van Vijf en een nieuw, breed gedragen voedselkeuzelogo. Om het drinken van water te stimuleren komen er meer watertappunten op publieke plekken. Producenten gaan suiker in frisdrank stapsgewijs verminderen naar 30% minder verkochte calorieën in 2025.

Naleving leeftijdsgrens alcoholverkoop naar 100%

De deelnemers van het Nationaal Preventieakkoord willen dat jongeren en zwangeren geen alcohol drinken en het aantal probleemdrinkers daalt. Daarnaast is het doel dat Nederlanders zich veel bewuster worden van de risico's van alcohol. Partijen voeren daarom acties uit die daaraan bijdragen. Onderwijsinstellingen en studentenverenigingen gaan plannen maken om risicovol alcoholgebruik onder studenten stevig terug te dringen. Professionals en vrijwilligers worden ondersteund om problematisch alcoholgebruik te signaleren en te voorkomen. Naleving van de leeftijdsgrens door verstrekkers wordt stapsgewijs verbeterd tot 100% in 2030. Alcoholreclame langs de velden bij amateursport verdwijnt. Sportkantines gaan meer verantwoord om met alcohol, bijvoorbeeld door niet te schenken tijdens jeugdwedstrijden en de meters bier af te schaffen. Er komt een einde aan stunts met alcohol. Aanbiedingen worden beperkt tot maximaal 25% korting. Zo komen mensen minder in de verleiding om meer alcohol te kopen dan ze van plan waren. De betrokken partijen gaan er ook voor zorgen dat jongeren minder in aanraking komen met alcoholreclame via social media en op plekken waar ze vaak komen.

Start van een beweging

Uit een eerste analyse van het RIVM blijkt dat de maatregelen uit het Nationaal Preventieakkoord een gunstig effect hebben op het terugdringen van roken, overgewicht en problematisch alcoholgebruik, en daarmee op de gezondheid van alle Nederlanders. Tegelijkertijd blijkt ook dat de hoge ambities van het akkoord met dit pakket aan maatregelen niet binnen de planning worden gehaald. Een rookvrije generatie in 2040 ligt mogelijk in het verschiet met de huidige maatregelen en is volgens het RIVM haalbaar als er aanvullende maatregelen komen gericht op jongeren en zwangere vrouwen. Op het terrein van overgewicht en problematisch alcoholgebruik stelt het RIVM dat de hoge ambities – zoals het keren van de trend dat mensen steeds zwaarder worden – vragen om scherpere maatregelen. De betrokken partijen hebben op basis van deze analyse geconcludeerd dat met het Nationaal Preventieakkoord een belangrijke stap op weg naar het gewenste doel wordt gezet. Het is de start van een beweging.

Complexe Problematiek

Voor verdergaande stappen is draagvlak nodig in de samenleving. De hoge ambities blijven echter gehandhaafd voor en door alle betrokkenen.

Meer dan 70 betrokken partijen

Met het Nationaal Preventieakkoord werken meer dan 70 maatschappelijke organisaties, bedrijven, branches, patiëntenorganisaties, zorgaanbieders, zorgverzekeraars, gemeenten, fondsen, sportbonden, onderwijs en het kabinet samen aan een brede beweging die Nederland nog gezonder en vitaler maakt.

Complexe Problematiek

Meer onderwijskansen voor leerlingen die veel zorg nodig hebben

Het kabinet komt met een set maatregelen, waardoor het voor leerlingen die veel zorg nodig hebben makkelijker wordt om onderwijs te krijgen. Elk kind moet de kans krijgen om zich maximaal te ontwikkelen, indien nodig met een aangepast programma op school of in een zorginstelling. De ministerraad stemt in met dit voorstel van minister Slob voor Basis- en Voortgezet Onderwijs en Media en minister De Jonge van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Speciaal onderwijs

Eén van de maatregelen is het vereenvoudigen van de financiering van zorg in het onderwijs. De bedoeling is dat scholen – die speciaal onderwijs aanbieden, en bijvoorbeeld kinderen met zorg via een persoonsgebonden budget – voortaan werken met één of twee zorgaanbieders, zodat er vaste zorgassistenten in de klas komen. Nu hebben scholen soms met veel verschillende hulpverleners te maken, wat kan zorgen voor te veel drukte in de klas. Ouders worden betrokken bij de selectie van de zorgaanbieder. Maatwerk in de vorm van een eigen zorgverlener kan nodig blijven. Het plan van aanpak is meteen de verantwoording, zodat er minder administratie nodig is.

Arrangementen van zorg en onderwijs

Ook wordt voortaan duidelijk gemaakt welk deel van het zorgbudget ingezet kan worden in onderwijstijd. Door die duidelijkheid moet het gesprek tussen ouders, scholen en zorgaanbieders soepeler gaan verlopen als het gaat om de organisatie van zorg voor leerlingen met bijvoorbeeld een meervoudige beperking. Ook komen er speciale onderwijszorgarrangementen voor kinderen met (meervoudige) psychische of lichamelijke beperkingen. Scholen moeten kinderen nu nog een volledig onderwijsprogramma laten volgen. Dat is voor deze kinderen niet altijd haalbaar. Onderwijszorgpilots in gemeenten als Rotterdam en Almere hebben laten zien dat arrangementen van zorg en onderwijs soms een uitkomst zijn voor deze kinderen.

Vrijstelling leerplichtwet

Het kabinet wil daarnaast de leerplichtwet aanpassen, zodat kinderen niet langer een vrijstelling krijgen zonder dat er is gekeken of een kind met maatwerk toch nog onderwijs kan krijgen. Ook komt er meer subsidie voor onderwijszorgconsulenten die ouders en hun kinderen kunnen ondersteunen bij het vinden van een passend aanbod van zorg en onderwijs.

Complexe Problematiek

Meer weten? Bekijk ons opleidingsaanbod:

Suïcide preventie

Het aantal zelfdodingen neemt toe in Nederland. Elke dag overlijden een aantal personen door suïcide. De gevolgen van (een poging tot) suïcide zijn groot. Voor de betrokkene zelf, voor familie en vrienden, en voor de samenleving. Hoe voorkom je pogingen tot zelfdoding?

www.sbo.nl/suicidepreventie

Coördinator nazorg ex-gedetineerden

Per jaar keren ruim dertigduizend ex-gedetineerden burgers terug in de maatschappij. Veel van hen vallen na hun detentie terug in strafbaar gedrag wat leidt tot overlast, onveiligheid en hoge maatschappelijke kosten. Hoe kom je tot een sluitende aanpak van ex-gedetineerden om recidive te voorkomen?

www.sbo.nl/ex-gedetineerden

Coördinator armoedebestrijding

Hoewel Nederland tot de rijkste landen van Europa behoort, is ook hier steeds meer armoede. Eenoudergezinnen, bijstandsontvangers en alleenstaanden onder de 65 jaar hebben een grote kans op ernstige armoede. De armoede uit zich onder meer in (zeer) beperkte financiële middelen, sociale uitsluiting, gezondheidsproblematiek en beperkte toegang tot onderwijs. Hoe doorbreek je armoede en sociale uitsluiting?

www.sbo.nl/armoede

Aanpak woonoverlast

In verschillende wijken in Nederland, die zich aan het zicht van de overheid onttrekken, vinden misstanden plaats zoals drugsoverlast, illegale prostitutie en illegale bewoning. Deze misstanden resulteren in ernstige overlast en onveiligheidsgevoelens bij bewoners. Tijdens deze cursus leer je hoe je hardnekkige woonoverlast in jouw wijk voorkomt en bestrijdt.

www.sbo.nl/woonoverlast

Wijk- en gebiedsmanager

Het werkveld van de wijk- en gebiedsmanager is divers en constant in ontwikkeling. Financiële investeringen worden beperkt door bezuinigingen, terwijl wijken verslechteren en problemen toenemen. Het is dus van groot belang om alert te blijven en met minder financiële middelen in te kunnen spelen op de ontwikkelingen. Hoe verbeter je de wijk?

www.sbo.nl/wijkmanager

Complexe Problematiek

Procesregisseur personen met verward gedrag

Het aantal incidenten met personen met verward gedrag op straat lijkt de laatste jaren gestegen. Om personen met verward gedrag de juiste ondersteuning en zorg te bieden moet door gemeenten en partners worden geïnvesteerd in onder andere preventie, vroegtijdige signalering, humaan vervoer en een juiste opvang. Hoe organiseer je samen met partners de opvang en hulpverlening van personen met verward gedrag in jouw gemeente?

www.sbo.nl/procesregisseur